

На основу члана 104. став 5. Закона о високом образовању («Службени гласник РС» број 76/05), Сенат Универзитета у Нишу, на седници одржаној 20. 05. 2008. године, доноси

ПРАВИЛНИК о признавању страних високошколских исправа

Опште одредбе

Члан 1.

Овим правилником уређује се поступак признавања стране високошколске исправе на Универзитету у Нишу (у даљем тексту: Универзитет).

Члан 2.

Признавање – представља потврђивање вредности стране високошколске исправе, ради омогућавања запошљавања и/или наставка образовања.

Страним високошколским исправама сматрају се исправе које издају надлежне установе о завршеним свим врстама студијских програма или дела студијског програма на нивоу вишем од средњег, који су признати као део високог образовања земље из које потичу.

Члан 3.

Право на признавање страних високошколских исправа имају држављани Републике Србије, страни држављани и особе без држављанства.

Страни држављани и особе без држављанства имају право на признавање страних високошколских исправа ако учине вероватним правни интерес за њено признавање у Републици Србији.

Потреба доказивања правног интереса из става 2. овога члана не односи се на особе које имају статус избеглица, интерно расељених лица и лица којима је одобрен азил.

Одредба става 3. овога члана примењује се и на децу страних дипломата акредитованих у Републици Србији, уколико им је признавање стране високошколске исправе потребно ради наставка образовања у високошколским образовним институцијама у Републици Србији.

Члан 4.

На Универзитету се спроводи поступак признавања исправа издатих на основу савладаног истог или сродног студијског програма за које је акредитован Универзитет, односно факултет у његовом саставу.

Члан 5.

Поступак признавања стране високошколске исправе (у даљем тексту: исправе) спроводи се ради:

1. утврђивања права имаоца исправе у погледу запошљавања
2. утврђивања права имаоца исправе у погледу наставка образовања.

Признавање стране високошколске исправе ради запошљавања подразумева признавање једнаке правне вредности стране високошколске квалификације с одговарајућом домаћом високошколском квалификацијом, којим се омогућава запошљавање у Републици Србији.

Право у погледу запошљавања подразумева утврђивање врсте и нивоа студија који се признају, као и стручног, академског, односно научног назива који се признаје на основу стечене исправе.

Признавање стране високошколске исправе ради наставка образовања и укључивања у одговарајуће нивое високог образовања – подразумева изједначавање стране високошколске квалификације с одговарајућом домаћом високошколском квалификацијом ради остваривања права на наставак образовања у Републици Србији.

Право на наставак образовања подразумева право носиоца исправе да започето образовање у страниој земљи настави на Универзитету, односно на одговарајућем факултету у његовом саставу, као и право на укључивање у одређени ниво високог образовања.

I) Поступак за признавање стране високошколске исправе

Захтев странке

Члан 6.

Поступак за признавање стране високошколске исправе покреће се писаним захтевом за признавање.

У писаном захтеву Универзитету, странка наводи:

1. назив јавне исправе,
2. назив и седиште високошколске установе која је издала јавну исправу,
3. разлог признавања
 - 1) остваривање права на запошљавање,
 - 2) остваривање права на наставак започетог високог образовања, односно права на укључивање у виши ниво образовања
4. врсту и степен студија, као и стручни, академски, односно научни назив који тражи да јој се призна, ако је разлог признавања остваривање права на запошљавање,
5. документацију коју прилаже,
6. доказ о извршној уплати накнаде за спровођење поступка признавања стране високошколске исправе,
7. контакт адресу и телефон.

Документација која се прилаже

Члан 7.

Уз захтев за признавање, странка прилаже:

1. оригиналну јавну исправу, односно диплому и додатак дипломи или други документ који, у складу са прописима земље у којој је исправа стечена, у свему замењује оригинал исправе;
2. оверене фотокопије докумената из тачке 1. (три примерка),
3. преводе докумената из тачке 1. на српски језик (три примерка), план и програм студија и превод на српски језик,
4. оверену фотокопију јавне исправе о претходном нивоу образовања,
5. доказ о правима која му у матичној држави припадају на основу стечене високошколске јавне исправе у циљу наставка образовања и права на запошљавање, (доказом се сматра додатак дипломи који садржи поглавље о правима која има носилац дипломе. Ако додатка дипломе нема или додатак дипломе не садржи поглавље о правима која има носилац дипломе подносилац захтева доставља други одговарајући документ издат од стране универзитета, факултета или другог надлежног органа задуженог за област високог образовања у земљи у којој је подносилац захтева стекао високошколску исправу),
6. завршни рад односно дисертацију, оригиналан примерак или превод на српски језик.

У току поступка могу се тражити и друга документа релевантна за признавање исправе.

Одговорност за прибављање докумената, односно адекватних информација сноси подносилац захтева који треба да обезбеди те информације.

Документа за која се тражи превод на српски језик морају бити оверена од стране овлашћеног преводиоца.

II) Поступак за признавање стране високошколске исправе ради запошљавања

Члан 8.

Захтев за признавање стране високошколске исправе ради запошљавања странка подноси Универзитету.

Стране високошколске исправе које странка подноси ради запошљавања су диплома или друга јавна исправа издата од стране надлежне установе која сведочи о успешном завршетку степена високог образовања.

По пријему захтева, Стручна служба Универзитета проверава да ли је захтев уредан и поднета документација комплетна.

Уколико недостаје неки од докумената наведених у члану 7. овог правилника, странка се писаним путем упућује да изврши допуну.

После пријема захтева за признавања јавне исправе, Универзитет доставља захтев одговарајућем научно-стручном већу, надлежном за научне односно, уметничке области у којима се стиче стручни, академски, односно научни назив који странка захтева да јој се призна.

Научно-стручно веће из става 4. овог члана предлаже 3 (три) члана комисије за признавање стране високошколске исправе (у даљем тексту: комисија) изабраних у звање наставника, по правилу, у року од 15 дана.

Чланове комисије именује Сенат Универзитета, по правилу, у року од 15 дана од дана пријема предлога научно-стручног већа или предлога факултета.

Универзитет доставља захтев Министарству просвете Републике Србије, да прибави и достави Универзитету податке о страниј високошколској установи на којој се изводи студијски програм који је странка савладала, односно која је издала високошколску исправу.

Уколико Министарство просвете Републике Србије не достави тражене информације, Универзитет не може одлучивати по захтеву за признавање стране високошколске исправе.

Рад комисије

Члан 9.

У поступку признавања Комисија узима у обзир:

1. систем образовања у земљи у којој је стечена високошколска исправа,
2. статус високошколске установе на којој је исправа стечена (акредитација високошколске установе и вредновање студијског програма),
3. укупан број ЕСПБ, ако је високошколска установа усвојила кредит-систем,
4. план и програм студија,
5. услове уписа на студијски програм,
6. трајање школовања,
7. права која даје та високошколска исправа у земљи у којој је стечена и
8. друге чињенице од значаја за признавање високошколске исправе.

Извештај комисије у поступку признавања стране високошколске исправе ради запошљавања

Члан 10.

Извештај комисије садржи:

1. датум доношења одлуке о именовању и састав комисије
2. личне податке странке
3. податке о страниј високошколској установи на којој се изводи студијски програм
4. податке из члана 7. овог Правилника
5. предлог Сенату Универзитета да:
 - 1) донесе одлуку о признавању стране високошколске исправе,
 - 2) да донесе одлуку о одбијању захтева странке за признавање стране високошколске исправе.

III) Поступак за признавање исправе ради наставка образовања

Члан 11.

Квалификација која омогућава приступ високом образовању је свака диплома или друга јавна исправа издата од стране надлежних органа која сведочи о успешном завршетку студијског програма или дела студијског програма који је био оцењен и документован иако сам по себи не представља комплетни програм студија.

Члан 12.

Захтев за признавање стране високошколске исправе ради наставка образовања странка подноси Универзитету.

По пријему захтева, стручна служба Универзитета проверава да ли је захтев уредан и поднета документација комплетна и доставља захтев факултету у саставу Универзитета у Нишу на коме подносилац захтева намерава да настави образовање.

Члан 13.

Декан факултета коме је поднет захтев образује стручну комисију од 3 члана ради припреме извештаја.

Извештај Комисије из става 1. овог члана садржи оцену о томе

- да ли је страна високошколска исправа издата на основу савладаног студијског програма или дела студијског програма који одговара студијском програму који се изучава на факултету.
- у који семестар, односно на који степен студија подносилац захтева може да се укључи,
- да ли и које диференцијалне испите или провере склоности и способности треба да положи да би наставио образовање на том факултету.

Извештај комисије са предлогом наставно-научног већа факултета доставља се Сенату Универзитета ради утврђивања права подносиоца захтева на наставак образовања, односно права на укључивање у одговарајући ниво високог образовања на одабраном факултету.

Члан 14.

Извештај из члана 10. односно члана 13. овог Правилника је правно ваљан исправан ако га потпишу сви чланови комисије или већина чланова Комисије.

Члан комисије који се не слаже са већинским предлогом чланова комисије има право и обавезу да достави своје издвојено мишљење са образложењем.

Ако комисија из члана 8. односно члана 13. овог Правилника у року од 60 дана од дана именовања, без оправданог разлога, не достави извештај, или достави извештај у коме не износи јасан став о томе да ли треба признати или не одређену високошколску исправу Сенат Универзитета, може именовати нову комисију.

IV) Вредновање страних студијских програма

Члан 15.

У поступку признавања страних високошколских исправа ради запошљавања и ради наставка образовања спроводи се вредновање страног студијског програма на основу врсте и нивоа постигнутих знања и вештина.

Сенат Универзитета вреднује стране студијске програме из става 1. овог члана узимајући у обзир податке о страниј високошколској установи на којој се студијски програм изводи, а које прибавља Министарство просвете.

Ради утврђивања предлога за признавање страног студијског програма Сенат поред података о страниј високошколској установи на којој се изводи студијски програм узима у обзир и врсту и ниво постигнутих знања и вештина.

Једном извршено позитивно вредновање одређеног страног студијског програма важи за све наредне случајеве када се ради о истом студијском програму.

Одлучивање о захтеву.

Члан 16.

Одлуку о признавању стране високошколске исправе доноси Сенат Универзитета, по правилу, у року од 15 дана од дана пријема извештаја комисије.

Сенат разматра извештај комисије из члана 10. односно члана 13. овог Правилника и доноси одлуку о признавању исправе или о одбијању захтева за признавање исправе.

Одлука о одбијању захтева за признавање исправе мора бити образложена.

Члан 17.

Ако Сенат донесе одлуку којом одбија захтев за признавање стране високошколске исправе, странка има право да Сенату поднесе захтев за преиспитивање те одлуке.

Одлука Сената по захтеву за преиспитивање првостепене одлуке, коначна је.

Члан 18.

На основу коначне одлуке Сената, ректор Универзитета доноси решење о признавању стране високошколске исправе, које садржи:

- утврђивање врсте и нивоа студија, као и стручног, академског односно научног назива ради остваривања права на запошљавање,
- утврђивање права на наставак започетог високог образовања, односно права на укључивање у друге нивое високог образовања,

Решење из ст. 1. овог члана је коначно у управном поступку.

Члан 19.

Стручне и административне послове у току поступка признавања стране високошколске исправе обавља Центар за признавање страних високошколских исправа који је организациона јединица Универзитета.

Центар за признавање страних високошколских исправа чине сви запослени на Универзитету и факултетима који раде на пословима признавања страних високошколских исправа.

Запослени на Универзитету и факултетима имају обавезу да раде на пословима од заједничког интереса у овој области на Универзитету.

Савет Центра једном годишње подноси Сенату извештај о раду Центра.

Чување документације

Члан 20.

Универзитет је дужан да документацију у вези са поступком признавања страних високошколских исправа чува 5 година.

Евиденција

Члан 21.

Универзитет води евиденцију о признавању страних високошколских исправа (у даљем тексту регистар).

Подаци из става 1. овог члана уносе се у регистар за сваку годину посебно.

Члан 22.

Садржај регистра

Регистар садржи:

- датум пријема захтева за признавање стране високошколске исправе;
- име, очево име и презиме подносиоца захтева;
- датум, место рођења, држављанство подносиоца захтева;
- назив државе и институција која је издала страну високошколску исправу;
- назив иностране дипломе, број и датум издавања;
- број и датум доношења решења о признавању стране високошколске исправе;
- напомену.

Регистар је тврдо укоричен.

Регистар се чува трајно.

Прелазне и завршне одредбе

Члан 23.

Правилник ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у «Гласнику Универзитета у Нишу».

Члан 24.

Ступањем на снагу овог Правилника престаје да важи Правилник о признавању страних високошколских исправа број 8/00-02-009/05-001 од 22. априла 2005. године. («Гласник Универзитета у Нишу» бр. 2/2005).

СНУ бр 8/16-01-004/08-008
У Нишу, 20.05.2008. године

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА УНИВЕРЗИТЕТА
Проф. др Радослав Бубањ, с. р.